

at gøre det, endelig en Gang at vise, at han tror paa det. Det kan have sin store Betydning. Tabes en saadan Sag fra den paagældende Mands Side, nuvel, saa er Ulykken jo ikke saa stor. Vindes den, kan man sige, at det er beklageligt, hvad der er sket, men saa har det den store Betydning, at Rigsdagen for Fremtiden vil se sig for, tænke lidt over, hvad den gør, og gaa lidt dybere til Bunds i de Sager. Det lyder højst pinligt og er højst ubehageligt at høre saadanne Indsigelser fremsat Gang efter Gang.

Ordføreren (Ole Hansen): Det undrede mig meget, at det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) har læst Lovforslagets § 3 paa den Maade, at Ejeren af Arvefæsteafgiften ikke har Ret til at forlange Kapitalen udbetalt. Jeg forstaar ikke ret, hvorledes det ærede Medlem har kunnet faa den Opfattelse, og jeg glæder mig over, at den højtærede Landbrugsminister nu har udtalt sig i Overensstemmelse med de Bemærkninger, jeg før fremsatte. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at det er det rigtige, men naar det er det, altsaa naar Ejeren af disse Afgifter har Ret til at forlange Aflysningssummen udbetalt, saa falder jo saa godt som alle de Beregninger, som det ærede Medlem har opstillet, til Jorden. Det er jo paa denne Opfattelse, det ærede Medlem bygger hele sin Modstand mod Lovforslaget.

Det ærede Medlem erindrede om Tiendeloven, og jeg synes, det er ret naturligt, at man kaster Blikket tilbage paa den Lov og erindrer de Forhandlinger, der blev ført om den. Derfor tillod jeg mig ogsaa ved Sagens anden Behandling at erindre det konservative Parti her i Salen om, at i 1903, da vi behandlede Tiendeloven, modarbejdede Flertallet af de konservative Medlemmer den den Gang foreslaaede Aflysningssum ud fra den Betragtning, at den var for høj, ikke at den var for lav. Der er ganske vist nu kun faa tilbage af dem — jeg ser det ærede Medlem fra Randers (Stilling), som sidder der. Han fandt den Gang, at det i 1903 at afløse Tienden efter en Kapitelstakst af 9 Kr. 18 Øre pr. Tønde Byg var meget for meget, den skulde sættes ned med $\frac{2}{25}$. Det er egentlig kedeligt nok, at der er saa faa Medlemmer tilbage af det konservative Parti fra den Gang, thi det kunde have interesseret mig at faa en Forhandling med de tilbageværende Medlemmer om det Standpunkt, som de den Gang stillede sig

paa. Nu sagde det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds, idet han omtalte Tiendeaflysningen af 1903, at Kurserne paa Værdipapirer den Gang var meget højere end nu. Men det er jo netop en Fordel ved Aflysningsen nu for dem, der skal modtage disse Afgifter. Naar de nu modtager 250 Kr. i Afgift for hver Tønde Byg, er det jo givet, at de kan opnaa en betydelig Fordel ved at gaa hen og købe Værdipapirer til en Kurs af 85—86, medens de i 1903 skulde købe dem til en Kurs af 95 eller 96. Saaledes stiller jo dette Forhold sig, og det forekommer mig derfor, at de Betragtninger, som det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) stillede op, netop taler til Fordel for den Aflysningssum, som her er fastsat. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) omtalte dem, der vilde lide Tab ved denne Aflysningsen, og han nævnedes gamle ubemidlede Folk i Stiftelser, som kunde komme til at lide ved dette Lovforslag. Det er selvfølgelig meget pænt af det ærede Medlem, at han stiller disse ubemidlede Folk i Forgrunden, og det vidner jo om det gode Hjerte hos det ærede Medlem, som jeg ikke skal andet end paaskønne. Men jeg har dog alligevel den Opfattelse, at de ubemidlede Folk, som bliver berørt af dette Lovforslag, vist nemt vil kunne tælles. Det ærede Medlems Udtalelser angaaende Prioritetsforholdene skal jeg ikke komme ind paa at omtale nærmere. Jeg havde Løjlighed til ved anden Behandling at udtale mig derom, og givet er det jo — saa kan det ærede Medlem tale om dette Spørgsmaal, saa mange Gange han vil —, at Arvefæsteafgifterne er en Del af Købesummen, paalagt Ejendommene den Gang, de blev solgt, og som virker akkurat paa samme Maade som en Prioritet i vedkommende Ejendom, derom kan der ikke være Spor af Tvivl. Men, som jeg sagde den anden Dag, naar det ærede Medlem anstrenger sig saa meget for, at det ikke skal have Udseende af at være en Prioritet, saa er det selvfølgelig af den Grund, at han ikke vil have, at det skal sammenstilles med en Renteydelse, der jo er begrænset, og med Hensyn til hvilken det er strafbart at tage over 6 pCt. aarlig for faste Ejendommens Vedkommende. Med Hensyn til Spørgsmaalet om det grundlovsstridige skal jeg ikke udtale mig. Derom udtalte jeg mig ogsaa ved anden Behandling, og det forbyr mig, at dette Spørgsmaal bliver trængt saa stærkt frem i Forgrunden, eftersom det dog ikke kan benægtes, at det konservative Parti gen-